

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-251/20-1

Sprawa C-251/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

10 czerwca 2020 r.

Sąd odsyłający:

Sąd kasacyjny (Francja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

13 maja 2020 r.

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym:

Gtflix Tv

Strona pozwana w postępowaniu kasacyjnym:

DR

[...]

WYROK SĄDU KASACYJNEGO, PIERWSZEJ IZBY CYWILNEJ

Z DNIA 13 MAJA 2020 R.

Spółka Gtflix Tv, z siedzibą w [...] Pradze (Republika Czeska), wniosła kasację [...] od wyroku wydanego w dniu 24 lipca 2018 r. przez cour d'appel de Lyon (sąd apelacyjny w Lyonie, Francja) w sporze między tą spółką a DR, zamieszkałym [...] [w] Budapeszcie (Węgry), pozwanym w postępowaniu kasacyjnym.

Na poparcie swojej skargi kasacyjnej skarżąca podnosi jeden zarzut kasacyjny załączony do niniejszego wyroku.

[...]

[...] **[Or. 2]** [...] [okoliczności postępowania, które nie mają znaczenia dla sprawy]

[P]ierwsza izba cywilna Cour de cassation (sądu kasacyjnego, Francja), [skład orzekający] wydała następujący wyrok.

Stan faktyczny i przebieg postępowania

1. Zgodnie z zaskarżonym wyrokiem [(sądu apelacyjnego w) Lyonie z dnia 24 lipca 2018 r.] czeska spółka Gtflix Tv zajmująca się produkcją i rozpowszechnianiem treści dla dorosłych, w szczególności za pośrednictwem swojej strony internetowej, zarzuciła DR, reżyserowi, producentowi i dystrybutorowi filmów pornograficznych sprzedawanych na jego stronach internetowych prowadzonych na Węgrzech, gdzie wykonuje on swoją działalność i ma miejsce zamieszkania, rozpowszechnianie pomówień na licznych stronach i forach, a po wezwaniu DR do ich usunięcia wezwała go do udziału w postępowaniu w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego przed prezesem tribunal de grande instance (sądu pierwszej instancji) w Lyonie w celu, po pierwsze, wydania nakazu zaprzestania przez niego w stosunku do Gtflix Tv i do strony legalporno wszelkich działań o charakterze pomówienia i opublikowania na każdym ze wskazanych for oświadczenia prawnego w języku francuskim i angielskim, a po drugie, upoważnienia jej samej do umieszczenia komentarza na wskazanych forach oraz przyznania jej zapłaty symbolicznego 1 EUR celem naprawienia szkody gospodarczej i takiej samej kwoty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę.
2. DR podniósł zarzut braku jurysdykcji sądu francuskiego.
3. W postępowaniu apelacyjnym spółka Gtflix Tv ponowiła swoje żądania usunięcia i sprostowania oraz rozszerzyła swoje żądanie zapłaty odszkodowania i zadośćuczynienia za poniesione we Francji szkodę majątkową i krzywdę wstępnie do kwoty 10 000 EUR.

Ocena zarzutu

Treść zarzutu

4. Spółka Gtflix Tv zarzuca [sądowi apelacyjnemu w Lyonie, że uznał w wyroku], iż sąd francuski jest niewłaściwy, a właściwe są sądy czeskie, w sytuacji gdy:

„1°/ sądy państwa członkowskiego są właściwe do rozstrzygania w sprawie szkody spowodowanej na terytorium tego państwa członkowskiego przy użyciu treści umieszczonych w Internecie, jeśli owa treść jest w tym państwie dostępna – cour d’appel (sąd apelacyjny), orzekając **[Or. 3]** w celu wyłączenia właściwości sądów francuskich, iż nie wystarczy, by wypowiedź uznana za pomówienie i umieszczona w Internecie była dostępna na obszarze jurysdykcji sądu, przed którym zawisł spór, lecz konieczne jest również, aby mogła ona mieć

jakiegokolwiek znaczenie dla internautów zamieszkujących na tym obszarze jurysdykcji i mogła spowodować tam szkody, naruszył art. 7 pkt 2 rozporządzenia UE nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r.;

2°/ szkoda, choćby o charakterze moralnym (krzywda), musi wynikać ze wszelkich działań o charakterze pomówienia naruszających dobre imię osoby poszkodowanej; wynika stąd, iż taka szkoda urzeczywistnia się w miejscu, w którym rozpowszechniane są wypowiedzi stanowiące pomówienie – wobec tego cour d'appel (sąd apelacyjny), orzekając w celu wyłączenia jurysdykcji sądów francuskich, iż spółka Gtflix nie wykazała rzeczywistego wystąpienia we Francji szkodliwych skutków twierdzeń, które negatywnie ocenia, podczas gdy istnienie szkody poniesionej we Francji wynikało nieuchronnie z rozpowszechnienia w tym państwie członkowskim pomówień umieszczonych w sieci przez DR, naruszył art. 7 pkt 2 rozporządzenia UE nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r.;

3°/ sądy orzekające co do istoty nie mogą uwzględnić lub oddalić wniesionych do nich żądań bez zbadania i przeanalizowania wszystkich dowodów przedstawionych im przez strony na poparcie ich twierdzeń; na poparcie odwołania spółka Gtflix przedstawiła nowy dowód w postaci dokumentu przedstawiającego statystyki wyświetlenia prowadzonej przez DR strony woodmanforum w celu wykazania, że odbiorcy francuscy byli pierwszymi odbiorcami odwiedzającymi tę stronę – wobec tego cour d'appel (sąd apelacyjny), orzekając, że spółka Gtflix nie wykazała, iż francuscy internauci najliczniej odwiedzali strony i fora DR, bez zbadania lub choćby krótkiego odniesienia się do tego nowego dowodu, naruszył art. 455 code de procédure civile (kodeksu postępowania cywilnego);

4°/ sądy państwa członkowskiego są właściwe do rozstrzygania w przedmiocie szkody wyrządzonej na terytorium tego państwa członkowskiego przez treść umieszczoną w Internecie, jeżeli owa treść jest skierowana do odbiorców w tym państwie członkowskim i może mieć dla nich jakiegokolwiek znaczenie; aby warunek ten został spełniony, nie jest konieczne, aby internauci mieszkający w tym państwie członkowskim najliczniej odwiedzali [...] strony i fora DR, i zrezygnował z ustalenia, o które wносиła do tego sądu strona, czy przedmiotowa treść, która dotyczyła relacji spółki Gtflix z jej francuskimi aktorami i aktorkami, nie mogła z tego względu stanowić przedmiotu zainteresowania odbiorców francuskich – orzekając w ten sposób, cour d'appel (sąd apelacyjny) pozbawił orzeczenie podstawy prawnej, zważywszy na art. 7 pkt 2 rozporządzenia UE nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r.;

5°/ czyny o charakterze pomówienia mogą wyrządzić szkodę w państwie członkowskim w przypadku, gdy wypowiedzi pomawiające mają związek z działalnością gospodarczą prowadzoną przez pomawianą osobę w tym samym państwie członkowskim – [Or. 4] cour d'appel (sąd apelacyjny), orzekając w celu wyłączenia właściwości sądów francuskich, iż spółka Gtflix nie wykazała rzeczywistego wystąpienia we Francji szkodliwych skutków wypowiedzi, które

negatywnie ocenia, bez ustalenia, o co wносиła do tego sądu strona, czy wypowiedzi o charakterze pomówienia nie dotyczyły działalności spółki Gtflіx we Francji, w szczególności jej relacji z aktorami, aktorkami i agentami mieszkającymi we Francji, pozbawił orzeczenie podstawy prawnej, zważywszy na art. 7 pkt 2 rozporządzenia UE nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r.”.

Odpowiedź Trybunału

5. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej [TSUE, wyrok (wielka izba) z dnia 17 października 2017 r., Bolagsupplysningen OÜ i Ingrid Іlsjan/Svensk Handel AB, C-194/16] orzekł, co następuje:

1) Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że osoba prawna, która podnosi naruszenie jej dóbr osobistych w następstwie opublikowania w Internecie nieprawdziwej informacji o niej oraz nieusunięcia skierowanych pod jej adresem komentarzy, może wytoczyć powództwo o skorygowanie nieprawdziwej informacji, usunięcie komentarzy i zasądzenie odszkodowania za całość doznanych krzywd i poniesionych szkód przed sąd państwa członkowskiego, w którym znajduje się centrum jej interesów.

Jeśli osoba prawna wykonuje przeważającą część jej działalności w państwie członkowskim innym aniżeli państwo członkowskie jej siedziby statutowej, może ona pozwać potencjalnego sprawcę naruszenia jej praw w oparciu o łącznik miejsca urzeczywistnienia się szkody w tymże innym państwie członkowskim.

2) Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że osoba, która podnosi naruszenie jej dóbr osobistych w następstwie opublikowania w Internecie nieprawdziwej informacji o niej oraz nieusunięcia skierowanych pod jej adresem komentarzy, nie może wytoczyć powództwa o skorygowanie nieprawdziwej informacji i usunięcie naruszających jej prawa komentarzy przed sądem każdego z państw członkowskich, na którego terytorium ta opublikowana w Internecie informacja była lub jest dostępna.

6. Powołując się na wszechobecny charakter informacji i treści publikowanych w Internecie oraz na fakt, iż co do zasady są one rozpowszechniane w skali ogólnoświatowej, Trybunał wyjaśnił, że żądanie skorygowania danych i usunięcia treści umieszczonych na stronie internetowej stanowi jedność i jest niepodzielne, w związku z czym – zgodnie z orzecznictwem wynikającym z wyroków: z dnia 7 marca 1995 r., Shevill i in. (C-68/93, EU:C:1995:61, pkt 25, 26, 32) i z dnia 25 października 2011 r., eDate Advertising i in. (C-509/09 i C-161/10, EU:C:2011:685, pkt 42, 48) – może zostać podniesione wyłącznie przed sądem właściwym do rozpoznania całego żądania [Or. 5] naprawienia krzywdy i szkody, a nie przed sądem, który nie ma takiej jurysdykcji (pkt 48).

7. To orzecznictwo dotyczące zarzucanego naruszenia dóbr osobistych za pomocą treści umieszczonych na stronie internetowej można zastosować do czynów nieuczciwej konkurencji wynikających z rozpowszechnienia na forach internetowych wypowiedzi rzekomo pomawiających.
8. W wyroku wskazano, że centrum interesów spółki Gtflix Tv znajduje się w Republice Czeskiej oraz że DR ma miejsce zamieszkania na Węgrzech.
9. Wynika z tego, że wyłącznie sądy pierwszego z tych państw, właściwe do rozpoznania w całości powództwa o naprawienie szkody na podstawie orzecznictwa wynikającego ze wspomnianych wcześniej wyroków Shevill i eDate Advertising, albo sądy drugiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania, były właściwe do nakazania wycofania rzekomo pomawiających komentarzy przypisanych DR i ich sprostowania poprzez opublikowanie komunikatu.
10. Z tego czysto prawnego względu, który zastępuje kwestionowane względy [...], zaskarżone orzeczenie jest prawnie zasadne w zakresie, w jakim uznano w nim sądy francuskie za niewłaściwe do orzekania w przedmiocie tych żądań.
11. Nie ma potrzeby przedkładania w tym zakresie Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prejudycjalnych przedstawionych przez spółkę Gtflix Tv. Z jednej strony bowiem nie mają one znaczenia dla sprawy, ponieważ skarżąca w postępowaniu kasacyjnym wniosła do cour d'appel (sądu apelacyjnego) o sprostowanie danych i usunięcie pomawiających komentarzy, a nie o zablokowanie dostępu do nich na terytorium francuskim, ani o ograniczenie do Francji środków publikacji, w związku z czym zastosowanie techniki geoblokowania było niecelowe. Z drugiej strony nie ma żadnych poważnych wątpliwości co do wykładni rozpatrywanego przepisu wspólnotowego przyjętej we wspomnianym wcześniej wyroku wydanym przez Trybunał Sprawiedliwości w dniu [1]7 października 2017 r., który nie został podważony wyrokiem Trybunału z dnia 24 września 2019 r. (TSUE, Google/CNIL, C-507/17).
12. Co się tyczy sądu właściwego do orzekania w przedmiocie żądania odszkodowania i zadośćuczynienia celem naprawienia krzywdy i szkody gospodarczej, wynikających z pomówień przypisywanych DR, spółka Gtflix Tv twierdzi, że orzecznictwo Svensk Handel może znaleźć zastosowanie tylko do żądań zmierzających do usunięcia komentarzy lub stron internetowych w drodze nakazu wydanego przez sąd oraz że owo rozwiązanie nie dotyczy w żaden sposób [Or. 6] żądania naprawienia szkody i krzywdy, którego celem jest uzyskanie odszkodowania i zadośćuczynienia, i to nawet jeśli żądanie to przedłożono wstępnie sądowi orzekającemu w przedmiocie środków tymczasowych, w związku z czym do takiego żądania mają dalej zastosowanie zasady określone w wyrokach Shevill i eDate Advertising.
13. Chodzi zatem o ustalenie, czy rozwiązanie przyjęte przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej we wspomnianym wcześniej wyroku z dnia [1]7 października 2017 r. na podstawie przepisów art. 7 pkt 2 rozporządzenia

(UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że osoba, która – uznając, iż doszło do naruszenia jej praw poprzez rozpowszechnianie pomówień w Internecie – podejmuje działania jednocześnie w celu sprostowania danych i usunięcia treści, a także w celu naprawienia wynikających z nich szkód gospodarczych i krzywd, może żądać przed sądami każdego państwa członkowskiego, na terytorium którego treść umieszczona w sieci jest lub była dostępna, zasądzenia odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody i krzywdy spowodowane na terytorium tego państwa członkowskiego, zgodnie z wyrokiem eDate Advertising (pkt 51, 52), czy też mając na uwadze wyrok Svensk Handel (pkt 48), powinna ona wnieść to żądanie zasądzenia odszkodowania i zadośćuczynienia do sądu właściwego do nakazania sprostowania danych i usunięcia pomawiających komentarzy.

14. Kwestia mająca decydujące znaczenie dla rozpoznania sporu, który powinien rozstrzygnąć Cour de cassation (sąd kasacyjny, Francja), rodzi poważne trudności w wykładni prawa Unii Europejskiej, ponieważ względy należytego sprawowania wymiaru sprawiedliwości mogą uzasadniać, by sąd właściwy do rozpoznania żądania sprostowania danych i usunięcia komentarzy posiadał wyłączną właściwość do rozpoznania żądania przyznania odszkodowania i zadośćuczynienia, które wykazuje konieczny związek zależności z pierwszym żądaniem.
15. Wynika stąd, że należy zwrócić się w tej sprawie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i z tego względu zawiesić postępowanie do chwili wydania orzeczenia przez Trybunał.

Z POWYŻSZYCH WZGLĘDÓW, Sąd:

ODDAŁA kasację w zakresie, w jakim jest ona skierowana przeciwko części wyroku, w której stwierdzono, że sądy francuskie nie są właściwe do rozpoznania żądania usunięcia pomawiających komentarzy i sprostowania danych poprzez opublikowanie komunikatu;

ZWRACA SIĘ w pozostałym zakresie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w celu udzielenia odpowiedzi na następujące pytanie:

„Czy przepisy art. 7 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że osoba, która – uznając [Or. 7], iż doszło do naruszenia jej praw poprzez rozpowszechnianie pomówień w Internecie – podejmuje działania jednocześnie w celu sprostowania danych i usunięcia treści, a także w celu naprawienia wynikających z nich szkód gospodarczych i krzywd, może żądać przed sądami każdego państwa członkowskiego, na terytorium którego treść umieszczona w sieci jest lub była dostępna, zasądzenia odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody i krzywdy spowodowane na terytorium tego państwa członkowskiego, zgodnie z wyrokiem eDate Advertising (pkt 51, 52), czy też mając na uwadze wyrok Svensk Handel (pkt 48), powinna ona wnieść to

żądanie zasądzenia odszkodowania i zadośćuczynienia do sądu właściwego do nakazania sprostowania danych i usunięcia pomawiających komentarzy?";

ZAWIESZA w związku z tym postępowanie do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

[...]

[...] [okoliczności postępowania, które nie mają znaczenia dla sprawy]

Wyrok [...] Cour de cassation (sądu kasacyjnego, Francja), pierwszej izby cywilnej, ogłoszony przez prezesa na posiedzeniu jawnym w dniu 13 maja 2020 r.

[Or. 8]

ZARZUT ZAŁĄCZONY do niniejszego wyroku:

Zarzut podniesiony [...] w imieniu spółki GTFLIX TV

Zaskarżonemu wyrokowi [...] zarzuca się utrzymanie w mocy kwestionowanego postanowienia w przedmiocie środków tymczasowych w zakresie, w jakim uznano w tym postanowieniu, że tribunal de grande instance de Lyon (sąd pierwszej instancji w Lyonie, Francja) jest niewłaściwy do orzekania w niniejszym postępowaniu, a właściwe są sądy czeskie [...];

[Sąd apelacyjny w Lyonie wskazał w zaskarżonym wyroku], że „Zgodnie z art. 4 rozporządzenia UE nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r., z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego mogą być pozywane, niezależnie od ich obywatelstwa, przed sądy tego państwa członkowskiego;

W art. 7 tego rozporządzenia dodano, że w sprawach dotyczących czynu niedozwolonego osoba, która ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, może być pozwana w innym państwie członkowskim przed sądy miejsca, w którym nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę;

W przypadku takim jak w niniejszej sprawie nie wystarczy, by wypowiedzi, uznane za pomawiające i umieszczone w Internecie, były dostępne na obszarze jurysdykcji sądu, przed którym zawisł spór, dla uzasadnienia właściwości miejscowej tego sądu, lecz konieczne jest jeszcze, aby mogły one mieć jakiegokolwiek znaczenie dla internautów zamieszkujących na obszarze tej jurysdykcji i mogły wywołać tam szkodę;

Bezsporne jest, że DR mieszka i prowadzi działalność w Budapeszcie na Węgrzech, wobec czego nie istnieje żaden łącznik miejsca zamieszkania pierwotnego pozwanego z sądami francuskimi;

Ponadto z przedłożonych dowodów nie wynika, że kwestionowane wiadomości, które umieszczono w Internecie głównie w języku angielskim i w drugiej kolejności w języku francuskim, są przeznaczone dla odbiorców francuskich, ponieważ spółka GTFLIX TV nie wykazała, że internauci francuscy najczęściej odwiedzają strony i fora DR;

Należy również stwierdzić, iż o ile spółka GTFLIX TV mogła ponieść szkodę w związku z negatywnie ocenianymi przez nią wypowiedziami w Republice Czeskiej, gdzie znajduje się centrum jej działalności, o tyle nie wykazała ona rzeczywistego wystąpienia szkodliwych konsekwencji na obszarze właściwości sądu rozpoznającego sprawę; **[Or. 9]**

W świetle powyższych okoliczności i na podstawie wyżej wymienionych przepisów wspólnotowych sędzia orzekający w przedmiocie środków tymczasowych w tribunal de grande instance de Lyon (sądzie pierwszej instancji w Lyonie, Francja) słusznie orzekł, że nie jest właściwy miejscowo do rozpoznania sporu, który podlega właściwości sądów czeskich; [”.]

[Sąd apelacyjny dodał, potwierdzając ewentualnie rozumowanie sądu pierwszej instancji], że „Zważywszy na [...] [stwierdzenie dotyczące braku miejsca zamieszkania DR na terytorium Francji]

[...] [przytoczenie przepisów art. 4 pkt 1 i art. 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych], że zdarzenie wywołujące szkodę w niniejszej sprawie miało miejsce zasadniczo w Republice Czeskiej, gdzie spółka GTFLIX ma siedzibę, a zatem centrum swoich interesów, oraz na Węgrzech, tj. w miejscu, z którego wysyłano wiadomości objęte postępowaniem, ale z żadnego dowodu nie wynika, że wiadomości umieszczane w Internecie przede wszystkim w języku angielskim i w drugiej kolejności w języku francuskim były przeznaczone dla odbiorców francuskich i ich dotyczyły; zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej sądy każdego państwa członkowskiego są właściwe w sprawach dotyczących treści strony internetowej jedynie do rozpoznania szkody spowodowanej na terytorium państwa członkowskiego sądu, do którego wniesiono powództwo; nie wystarczy, by wiadomości były dostępne w Internecie, aby uznać, że wyrządzono tam szkodę, lecz konieczne jest jeszcze, aby wiadomości mogły mieć jakiegokolwiek znaczenie dla internautów danego państwa i wywoływały negatywne skutki, co w niniejszej sprawie nie zostało wykazane, ponieważ będące przedmiotem postępowania wiadomości dotyczą warunków rekrutacji przez Legal Porno aktorek filmów pornograficznych w Pradze, korzystania przez nie z opieki medycznej, ich uzależnień od środków psychoaktywnych i znacznych zysków generowanych w ramach tej działalności dla owego przedsiębiorstwa;”.

[Z tych powodów]:

1°) [...] **[Or. 10]** [...] [pierwsza część zarzutu, przytoczona w dosłownym brzmieniu w treści wyroku odsyłającego (pkt 4, ppkt 1°/)]

2°) [...] [druga część zarzutu, przytoczona w dosłownym brzmieniu w treści wyroku odsyłającego (pkt 4, ppkt 2°/)]

3°) [...] [trzecia część zarzutu, przytoczona zasadniczo w dosłownym brzmieniu w treści wyroku odsyłającego (pkt 4, ppkt 3 °/)]

4°) [...] sądy państwa członkowskiego są właściwe do rozstrzygnięcia w przedmiocie szkody wyrządzonej na terytorium tego państwa członkowskiego przez treść umieszczoną w Internecie, jeżeli owa treść jest skierowana do odbiorców w tym państwie członkowskim i może mieć dla nich jakiegokolwiek znaczenie; aby warunek ten został spełniony, nie jest konieczne, aby internauci mieszkający w tym państwie członkowskim najliczniej odwiedzali krytykowaną stronę internetową; w celu wyłączenia jurysdykcji sądów francuskich cour d'appel (sąd apelacyjny) ograniczył się do stwierdzenia, że nie dowiedziono, iż będące przedmiotem postępowania strony były przeznaczone dla odbiorców francuskich, ponieważ spółka GTFLIX nie wykazała, że internauci francuscy najliczniej odwiedzają strony i fora DR, i zrezygnował z ustalenia, o które wnosila do tego sądu strona, czy przedmiotowa treść, która dotyczyła relacji spółki Gtflix z jej francuskimi aktorami i aktorkami **[Or. 11]**, nie mogła z tego względu stanowić przedmiotu zainteresowania odbiorców francuskich – orzekając w ten sposób, cour d'appel (sąd apelacyjny) pozbawił orzeczenie podstawy prawnej, zważywszy na art. 7 pkt 2 rozporządzenia UE nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r.;

5°) [...]. [Piąta część zarzutu, przytoczona w dosłownym brzmieniu w treści wyroku odsyłającego (pkt 4, ppkt 5 °/)]